

عنوان مقاله:

ارزیابی و بهینه سازی سلولی شهر شطرنجی (نمونه موردی: شهر شهرکرد)

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

محمد شاهینی شمس آبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان، ایران

خلاصه مقاله:

در دهه های اخیر شهرها به شکلی بی برنامه ریشد کرده اند و محدوده های شهری در مدت کوتاهی به چندین برابر وسعت اولیه خود رسیده اند. یا توسعه آنها در قطعاتی مجزا، بدون برنامه ریزی، تنگ و جسته و گریخته بوده است. این معضل، به الگوی گسترش یا پراکنش افقی شهری (sprawl) معروف گردیده و منشاء بسیاری از مشکلات در شهرهای جهان در حال توسعه و توسعه یافته شده است. شهرکرد نیز در طول سالهای اخیر در طول زمان رشدی نامتوازن و به شکل پراکنده داشته است؛ از سویی شهرکرد بدلیل قرارگیری در دامنه کوه های زاگرس، شهری کوهستانی محسوب می گردد که توسط موانع طبیعی از شمال محصور شده است. در جنوب آن نیز زمین های مستعد کشاورزی قرار دارند که با وجود رشد اسپرال موجود به طور جدی مورد تهدید قرار گرفته اند و از سویی دیگر بیشترین تراکم در قسمت میانی آن متمرکز شده و اطراف آن به صورت اسپرال به گسترش افقی خود ادامه می دهند. در این رساله در ابتدا تراکم افقی و عمودی قسمت های مختلف شهری که به صورت سلول های مشبک درآمده اند مورد بررسی قرار گرفته و در ادامه با بهره گیری از ضریب آنتروپی نسبی با دیدگاهی سلولی، به بررسی نظم و توازن این شهر به عنوان شهری شطرنجی اشاره شده و همچنین با توجه به نتایج بدست آمده به مقایسه میزان تمرکز کالبدی- فعالیتی شهرکرد در سال 90 با میزان تمرکز کالبدی- فعالیتی در سال 1382 پرداخته شده است. در پایان با توجه به نتایج پژوهش و تدوین جدول SWOT، رهبردها، سیاست ها و پروژه ها برای ایجاد توازن در نواحی مختلف این شهر تبیین شده است.

کلمات کلیدی:

ارزیابی سلولی، ضریب آنتروپی نسبی، نظم و توازن شهر شطرنجی، شهرکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266495>

